

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órákor és este 6 órákor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órákor; este 6 órákor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Minden péntek este ½ 9-től fél óra csendes szentségimádásra van lehetőség a templomban egyházközségünk megújulásáért.

Gvóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra
Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.

Keresztelési, bérnyújtási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

A következő, és egyben idén utolsó hittanos kirándulásunk dec. 11-én, szombaton lesz! Találkozás reggel ¾ 8-kor a templom előtt.

Dec. 12-én vasárnap du. 3 órától karácsonyi ajándékkészítésre, kézműves foglalkozásra hívjuk hittanosainkat és a gyermekeket a plébániára.

Plébániánkon Baba-mama klub indult. A Cserkészházban minden szerdán de. ½ 10-től ½ 12-ig várjuk játékra, beszélgetésre, találkozásra a kismamákat és gyermekeiket.

Adventi időben minden hétköznap Rorate-misét tartunk reggel 6 órákor. Az adventi készüllet igényes és szép megélése lehet diákoknak, dolgozóknak és nyugdíjasoknak egyaránt, ha adventi napjaikat szentmisével kezdzhetik, legalább a hét egy vagy néhány napján. A ministránsokat külön is hívjuk ezekre a misékre. December 24-én, pénteken már reggel 7 órákor lesz a szentmise.

Dec. 24-én du. 4 órákor hittanosaink pástorjátékot adnak elő a templomban. A családi szenteste ünnepléséhez szép ráhangolódást jelenthet a pástorjáték. Hívjuk erre a barátokat és ismerősöket is.

Dec 24-én éjfélkor ünnepi éjféli szentmisét mutatunk be a világ békéjéért.

Dec. 25-én és 26-án ünnepi miserendet tartunk. Reggel 8, 10 és este 6 órákor.

Dec. 31-én este 6 órákor év végi hálaadó szentmise.

Jan. 1-én ünnepi miserend. Reggel 8, 10 és este 6 órákor. Parancsolt ünnep.

Az önkéntes hozzájárulást (egyházi adót) még mindig nagyon kevesen fizetik egyházközségünkben, ami lelkiismereti kötelezettség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1 %-a. Lehet évente vagy félévente vagy még gyakrabban fizetni az irodában vagy szentmisék után. Közeledik az év vége, rendezzük tartozásainkat!

Plébániánk honlapja egyre szépül, mindenképpen megér egy kattintást:

www.communio.hu/pestszentimrei

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu. *Internet:* www.communio.hu/pestszentimrei

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
1. évfolyam 7. szám - 2004. december

Az Úr ADVENTET készít számunkra!

Lehet-e az idej adventi idő alkalom a mélyebb megtérésemre? Jobban mint máskor... A karácsonyi idő - tanultuk - kegyelmi idő. Mennyei Atyám, mire hívsz engem ezekben a hetekben?

A karácsonyi készülődésben egyre többen már szabályos stratégiát készítettünk: tervet, hogy kiket kell meglátogat-

nunk; családi, rokoni összejövetelek kusza szárait próbáljuk össze-szövegetni; ajándékok garmadát készítjük; és sakkozunk a szabadnapokkal. Könnyen eljutunk oda, hogy ebben a hajsolt világban már az EMBER készít karácsonyt. Érdemes ezért felidézni azt az első Karácsonyt, amikor Mária és József életében még ISTEN

készített ajándékot nekik. Egy jegyespár életébe berobban egy gyermek! Mária töpreng: Hogyan? József zúgolódik: Kitől? Népszámlálásra kell indulniuk. Majd menekülni Heródes elől. Csupa váratlan, riasztó körülmény. És ezek között mégis megélik, amit az angyalok

hirdettek: "Békesség a földön a jóakarátú embereknek!" Mert Isten ajándékát felismerték a Gyermekekben. A bekeretezett vers szépen szól erről a kegyelmi szabaddá-válasról.

Az üdvösségtörténet kegyelmi pillanatait mindig Isten készíti. Ajándéka néha váratlan, fölkavaró, először nem is tűnik

Nem nyílt ki József görcsös ökle,
vesződött vele és szólt az angyal:
Hát nem látod, hogy az ősi hajnal
hűvöse szorult itt redőkbé?
Márián mitől e változás? –
Dörmölt. S az angyalt
kancsítva nézte.
De ekkor már rárivallt: Te, ács!
Isten munkál itt, nem veszed észre?
(...)
És fölfogta. És bele is rémült.
Akkorra az angyal se volt ott.
Lassún csúszta alá nehéz, gyúrt
sapkáját. S háladalba fogott.
Rilke: József bizalmatlansága

ajándéknak, sokszor inkább csapásnak, és csak ha elfogadom, akkor válik békesség-hozóvá, akkor szentel meg engem.

Ezért áll itt a kérdés: keresztény emberként akarom-e engedni, hogy Isten készítse számomra az idej adventet és karácsonyt? "Készítsetek utat a pusztában!"

- mondja Izajás próféta. A Megváltónak szabad emberekre van szüksége. Nehogy az egyre lázasabb készülődés gúzsba kössön, mint valami pókfonál, és éppen ebben a kegyelmi időben zárja be a fületem és a szememet.

Elhatározom: első ajándékom mindenki számára a Gyermekek szüle-

tésének örömhíre lesz! A meglepetés-készítést is komolyan veszem: dobozok helyett magamat szeretném ünneplőbe csomagolni, azaz próbálok megtérni kapcsolataimban, megújulni Istenkeresésben és befogadni a szelíd Megváltót. Ezzel kívánok minden kedves Testvérünknek Istenben gyökerező adventet és áldott Karácsonyt!

Gödölle Márton plébános

Vers

Barna Bertalanné

És mégis megszületett

Mit tettünk Veled, Te szent szép ünnep! Sárbatapostunk, kiszúrtuk szemed, zsigvásárt rendeztünk templomodban, a vásárlók hada tört ellened. Törtetve egymás hajába téptünk, lábunk a másoknak gáncsot vetett. Láncrafűztük gerincéd csontjait, s zsebünkben csörgetve, mint érmeket, magunk se tudtuk, hová rohanunk, s nyűttük, egyre nyűttük a heteket. Majd végül dobozok halmái közt az asztalra vágtuk, hogy fizetek!

És Te, Atyám, csak nézted, csak nézted, hogy szégyeníjtük meg az Adventet. Majd halkán, csak nagyon halkán szóltál: emberek csendben, csendben legyetek! S nekünk torkunkra forrt az ordítás, lelkünk megérezte rezdüléset, s Te, Atyám, nekünk nyújtottad mégis jászolban érkezett kegyelmedet.

Az ima ereje

Szentatyánk, II. János Pál pápa, okt. 8-án meghirdette az Eucharisztia évét. Nem régen fejeződött be a rózsafüzér éve, amikor is pápánk megajándékozott bennünket a Világosság Rózsafüzérével, titkaival, és figyelmünket felhívta a rózsafüzér naponta történő elimádkozására. Most pedig a szentáldozás fontosságára irányítja figyelmünket. Eszembe jut Bosco Szent János látomása, jövendölése (1862. május 26., „látomás az Egyház jövőjéről”): a rózsafüzér ima elterjedése és a gyakori szentáldozások megmentik a világot. Az Eucharisztia az Úr Jézus valóságos Teste és valóságos Vére a kenyér és a bor külső színe alatt. Tehát nem jelkép, hanem maga a feltámadott és megdicsőült Jézus. Így ír róla Kempis Tamás: „Te mindenség Ura, aki senkire rá nem szorulsz, e szentség által köztünk akartál lakozni, őrizd meg tisztán szívemet és testemet, hogy vidám és tiszta lelkiismerettel ünnepelhessem minél gyakrabban szent titkaidat. Minden szentáldozás örök üdvösséget készítse elő, hiszen ezért rendelted ezt a Szentséget. Mert az ember érzéki természete hajlik a rosszra ifjúkora óta, és ha segítségünkre nem siet az Istenadta orvosság, később még gonoszabbá változunk.” Szűz Anyánk kérése, ha tehetjük, vegyünk részt naponta a szentmisén, és áldozunk. Igen nagy kegyelem. Egy szentmise, amint részt veszünk, sokkal többet ér lelkünknek, mint sok, amit halálunk után mondatnak értünk. Imádkozatok és tárjátok szíveteket Isten szeretete felé, amire ha nem imádkoztok, képtelenek vagytok. Jézus mondja: nélkülem semmit sem tehettek. Imádkozatok, imádkozatok, imádkozatok - hangzik a végtelenségig

eljöttét. Izajás próféta a vágyakozás tanítója. Ő kiáltotta: „Harmatozzatok egek...” Keresztelő Szt. János: „Készítétek az Úr útját!” Szűz Mária az alázatos várakozás tanítója: „Legyen nekem a Te igéd szerint.”

Advent idejében mi se szűnjünk szinte türelmetlenül kérni - már-már zaklatva Istent - a bocsánatot. Kapcsolódjon be az Isten-dicséretbe mind a száj, a térd, a test és a hangszálak!

„Csillagoknak Teremtője és híveknek Fényessége:

Krisztus, minden Megváltója, légy kérésünk hallgatója!”

Szabó Balázs kántor

Dominica quarta Adventus

In. I. *Fr. 45, 8; Ps. 118*

R Ór-á-te * cas- li ó- sa- pec, et me- tes pór-
ant in- stum : ape-ri- & tur ter- ra, et gé- rmi- net
Sáb- va- tá- non. T.P. Alle- lu- ja. alle- lu- ja.
Ps. Cc- li- exáur- ant gló- ri- am De- i : et ó- pe- ra má- n- us
e- jus an- nū- ti- at fi- man- te- tun.

Gyerekeknek

Elkezdődött az év egyik legszebb szakasza: a karácsonyig tartó advent. Az advent (jelentése: eljövétel) az öröm ideje. Díszítétek fel ebben az időben a lakásokat adventi jelképekkel: fenyőágakkal, szalmából készített csillagokkal, saját rajzokkal és efélékkel. De még ennél is fontosabb, hogy ebben az időszakban öltöztessétek díszbe a

szíveteket, hogy mire Jézus megszületik, ne a rideg jászol várja, hanem a meleg, feldiszipított szívetek.

Ha van kedvetek (elsősorban kisebbeknek ajánljuk), az advent négy hetében minden este az alábbi ének soron következő versszakát énekelhetitek:

Ég a gyertya, ég, el ne aludjék,
Szíveinkből a szeretet ki ne aludjék!

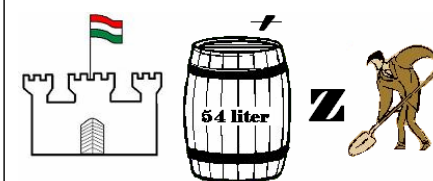
Ég a gyertya, ég, fusson a sötét,
Szívünkéből a rosszaság is kitakarodjék.

Ég a gyertya, ég, nő a fényesség,
Sötét földhöz a fényes ég egyre közelebb.

Ég a gyertya, ég, az adventi négy,
Azt lobogják, azt hirdetik: Jézus üdvözlégy!

Éneklés közben gyűjtsátok meg a gyertyá(ka)t, majd beszélgetsetek szüleikkel az elmúlt napról, a holnapi elhatározásokról, a kéréseitekről. A legnagyobb ajándék, amit a családban egymásnak ajándékozhattok, a szeretetben együtt töltött idő (persze azért az ajándék sem rossz)!

Képrejtvény

Az adventi idő lelkülete

A múlt havi számunkban közölt képrejtvény megfejtése: *oltár*.

Szeretettel várjuk a fiatalokat és általános iskolás hittanosaikat plébániánk most szerveződő **gitáros ifjúsági énekkarába**. A **próbák időpontja**: minden vasárnap délelőtt 9-től 10-ig (a 10 órai szentmise előtt).

Népszavazás

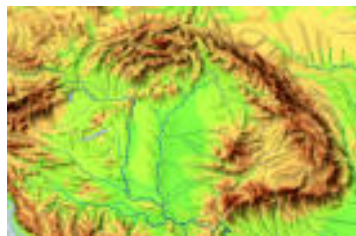
Ameddig magyar történelmet írunk, 2004. december 5-e meghatározó dátumként fog szerepelni a könyvekben. Ezen a napon döntünk arról, hogy az állampolgárságuktól egy nyilvánvalóan igazságtalan békeszerződéssel megfosztott magyar testvéreink ismét visszakapják-e magyar állampolgárságukat. Másképpen: magyarnak tekintjük-e őket? December 5-én déli 12 órakor az elcsatolt területeken sok helyen éneklék el a magyar himnuszt a harangzúgás közben, és „menekülnek oltalma alá” a Csíksomlyói Máriának. Nem feledhetjük, hogy a trianoni békediktátum aláírásakor is országszerte megszólaltak a harangok és akkor tehetetlenül, némán gyászoltak a magyarok. December 5-én vajon az életképtelenségét kinyilvánító nemzet gyászmenetét kíséri-e harangszó, vagy a fejét ismét felemelt és a határok fölött egyesült nemzet feltámadását köszönti a harangzúgás? Rajtunk is múlik!

Ezen a sorsdöntő népszavazáson nem lehet „tartózkodni”, pontosabban a távolmaradás lényegében „nem” voksot jelent. A korábbi népszavazásokon való részvételi arány alapján ugyanis alacsony részvétel várható, a szükségesnél alacsonyabb részvételi arány pedig a népszavazást érvénytelenné teszi (még akkor is, ha egyébként az igen szavazatok lesznek többségben!).

A határon túli magyarok érzéseit talán legjobban Gergely Előd Gellért, az idei Kossuth Lajos szónokverseny közönségszereplője, csíkszeredai egyetemista sorai fejezik ki: „Remegve és igen szomorúan várom, hogy itélkeztek fölöttem, fölöttünk: magyarok vagyunk-e? Nem akarunk aratni ott, ahol nem vetettünk! Nem akarunk olyan kenyeret enni,

amelyért nem mi dolgoztunk, és beleszólni sem akarunk annak a háznak a rendjébe, amelyben nem lakunk. Ítéletek hát, de nézzetek arcunkba! Az arcba, amelyet csak testvér sérthet és csak testvér simogathat. Az arcunk tiszta! Ne bántsátok!”

Bönöczk Péter

„Amit erő és hatalom elvesz, azt idő és szerencse ismét visszahozhatja, de amiről a nemzet, félve a szenvedésektől, önmaga lemond, annak visszaszerzése mindig nehéz és mindig kétséges.”
(Deák Ferenc)

Rorate coeli de super

Az Úr, aki gyermekként jött el egykor alázatosságban és szegénységben, újra eljön majd hatalommal és dicsőségben, ezért Isten iránti bizalommal eltelve kell „munkálnunk üdvösségünket”. Bizalommal emeljük hozzá lelkünket, kérjük és várjuk őt, ahogyan a 24. zsoltárban énekeljük: „kik téged várnak, meg nem szégyenülnek”.

Hajnali szentmiséken fölcsendül ajkunkról az ének: „Rorate coeli de super, et nubes pluant iustum.” Azaz „Harmatozzatok, magasságos egek, s a felhők hozzák az Igazat.”

Advent nagy lelki mesterei is vágyakozva várták Krisztus dicsőséges

lecsupaszított kérés. Szüntelenül kell imádkozni, tolmácsolja számunkra Lukács evangélista (Lk 18,1), mert ami a testnek a lélegzetvétel, az a léleknek az ima. Így állapotszerűen kapcsolatban állunk Istennel. „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” – írja Szent Pál. Az imádkozó lélek gyakorolja hitét, fejleszti alázatát és türelmét.

Ó emberek, testvérek! Higgyetek Istenben és az örökkévalóságban, hiszen nincs ennél szebb az életben, mert Isten segítsége mindig velünk marad. Manapság igen kevesen kérik Isten segítségét, el vagyunk kábulva a futó földi boldogságtól. Nincs idő Istenre gondolni, csak a pénz, a rohanás, a televízió, ami rombolja a lelket és a testet. Ne szolgáljunk két úrnak, csak az Istennek. Ne meneküljünk Krisztus keresztre elöl. Ó Keresztre Feszített, könyörülj rajtunk!

Pappné Erzsike

Halottaink

Aki 79 éve alatt, míg e földön élt, soha senkiről rosszat nem mondott, az csak szent lehet. Ilyen volt *Jakab Feri bácsi*, akit nov. 12-én temettünk nagyszámú tisztelői jelenlétében. Amilyen volt az élete, olyan volt a halála is: példamutató. Kevésbeszédű, csendes, kissé mosolygós volt. Jólesett az embernek a közelében lenni, mert béke és szeretet áradt belőle. Halála előtt, a szentségekkel megerősítve, teljesen ép ésszel, minden-

kitől elbúcsúzott. Bocsánatot kért, ha akarata és tudta nélkül valakit megbántott volna, s az őt megsértőknek megbocsátott. "Ha valaki mégis haragudna rám, az intézze el önmagával." Ez a mondása nagyon sokat elárul: bár többféle betegségben szenvedett, de a lelke egészséges maradt, nem aggályos, nem érzélgős, hanem határozott, nyugodt, s mindenekelőtt JÓ! A síró családtagoknak azt mondta: Semmi rendkívüli nem történik. Nem egyszerre születünk, nem egyszerre halunk meg. Ennyi az egész! - De jó annak, aki ilyen nyugodtan, bátran tud szembenézni a halállal!

A pestszentimrei templomból nagyon hiányzik. Hiszen, míg egészsége engedte, naponta jött szentmisére. Sokszor volt egyetlen férfi a 10-12 asszony között, s egy fejjel kimagaslott közülünk, mint Szent László a seregéből. Halála és temetése között volt Mindenszentek ünnepe, mely - bizton reméljük - az ő ünnepe is. Így nem csak érte, hanem hozzá is imádkozunk: vigye kérésünket az Úr elé, hogy egyházunk megújuljon, megfiatalodjon. A jó földbe hullott búzaszemből legyen 50-szeres, 100-szoros termés. Mi pedig, akik ismertük, tiszteltük, legalább egy jó tulajdonságát iparkodjunk követni: soha, senkiről rosszat ne mondjunk! Hálát adunk a jó Istennek, hogy példás életével közöttünk élt!

Polgári Otília

Hétfőn, november 15-én a reggeli szentmise után Márton atya közölte a hírt, hogy előző nap agyvérzéssel kórházba szállították *Péterffy Ilonkát* - így mondta: *Ilonkát*, ilyen kedvesen és családián. Őt értesítették, s azonnal be is ment a kórházba. Beszélni már nem tudott Ilonka, de a keze mozdulatával s a szemében megjelenő könnyecseppel jelezte, hogy a betegek szentségét még öntudattal és készséggel vette fel. Valószínűleg ez volt életének utolsó tudatos cselekedete. 3 nap múlva, 17-én reggel befejezte földi életét. Mint a Rózsafüzér Társulat vezetője, sokat fáradozott a Szűzanya tisztelete és szeretete érdekében.

Viszontlátásra, ha eljön a mi utolsó óránk is, a Szűzanya közelében fogunk keresni. Biztosan ott találkozunk. Addig is **IMÁDKOZZÁL ÉRTÜNK!**

A Rózsafüzér és a "Fausztina" Társulat tagjai

Világegyenlet

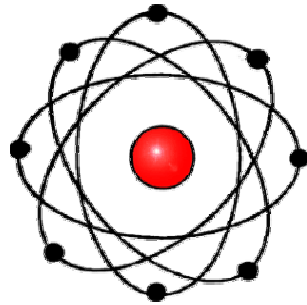
Mottó: A tudomány poharában az első korty az ateizmus, de a pohár alján ott az Isten. (Albert Einstein)

Az idei Nobel-díjakat december 10-én adják át a díjazottaknak. A fizikai Nobel-díjat három amerikai tudós kapja az ún. „erős kölcsönhatás” leírásáért. (Az „erős kölcsönhatás” tartja össze az atommagokat. Mai tudásunk szerint a természet jelenségeit négy alapvető kölcsönhatás határozza meg: az *erős kölcsönhatás*, az *elektromágneses kölcsönhatás*, a *gyenge kölcsönhatás* és a *gravitáció*.) A négy alapvető kölcsönhatás keresett egységes elmélete lenne "a mindenség elmélete" vagy „világegyenlet”.

Albert Einstein nagyon fiatalon (huszonevesen) fedezte fel a relativitás elméletet. Életének hátralevő részében (84 évet élt) a „világegyenlet” kereste. Nem sikerült megtalálnia – ahogy előtte és utána élt tudósok sokaságának sem.

Az emberiséggel egyidős a „világegyenlet” keresése. Biztosra vehetjük, hogy amióta értelmes ember él a földön, keresi azt a kulcsot, azt törvényt, szabályt, „egyenletet”, amely egységes, egyetemes választ ad a kérdéseire.

Kétségkívül hatalmas felfedezés lenne a keresett egyetemes törvény megtalálása. De a legfontosabb, „legvégső” kérdésekre (az életünk értelmére irányulóakra) a fizika „mindenség elmélete” nem ad választ.

A hagyomány szerint Szent János apostol, amikor már nagyon megöregedett, egyre csak ezt ismételte: *"Gyermekeim, szeressétek egymást!"* Mikor megkérdezték, hogy mit akar a szeretet állandó ismételtetésével mondani, azt válaszolta, hogy bármilyen hosszú prédikációt is mondana, ennél lényegesebbet az sem tartalmazhatna.

A fizika egyetemes törvényének felfedezése még várat magára, ám az igazi világegyenletet már ismerjük: „szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket”.

Követjük is? Bárcsak rólunk is azt mondanák (mondhatnák!) a környezünkben élők, amit az őskeresztényekről mondtak: „Nézzétek, hogy szeretik egymást!”. Ez lenne a leghitelesebb és leghatásosabb igehirdetés! (BP)

„Ha a keresztények valóban a Bibliában leírt krisztusi tanítás szerint élnének, ma egész India keresztény lenne.” (Mahatma Gandhi)

Különleges pillanat

Vannak különleges pillanatok, amikor az ember olyat érthet meg, ami egy életre elkíséri. Most leírom, ami az utóbbi hetekben sokszor járt a fejemben. Diákkoromban történt.

Sokáig voltam külföldön. Az idegen ország nyelvét kezdetben még akadozva, de idővel egyre gördülékenyebben beszéltem. Megszoktam, hogy a tudatom állandó készenléti állapotban van, minden szóra éberem figyel, és a megtanult szabályokat, szavakat szorgalmasan alkalmazza.

A már vágyott hazaérkezéskor a pályaudvari hangosbemondóból meghallottam az első magyar mondatot. Még bennem dolgozott a külföldről hozott rutin – állandóan összpontosítani mindenre – ám a magyar szavak, mint lelkes fogadóbizottság, indultak felém, s egy felszabadító ujjongással született

meg bennem az a hétköznapi felismerés, hogy ezt már tökéletesen értem. Ezek már az én szavaim, melyek szabadon áradnak hozzám, nem regulázza őket szabályokkal a tudat, egyek már velem, s ahogy én növekedtem, úgy sokasodtak ők is. Nyelv és ember, mint lélek és test összefonódtak, s így én már csak magyarul vagyok valódi ember.

Ez volt az a pillanat, amikor rájöttem arra, hogy az anyanyelvvel mekkora ajándékot kaptam.

S most azokra gondolok, akik idegen erők szorításában küzdenek meg ezekért a magyar szavakért. Nemcsak a tiltást, hanem a megalázást, sőt sokszor a bántalmazást is vállalják a szóért, a zászlóért, a himnuszért.

Nekem a nyelv ölembe hullott ajándék, nem érdemem, mert nem harcoltam érte. Érdeme és kincse annak lehet, aki szenvedéseivel oltalmazza, védi és naponta megküzd, azért, hogy anyanyelvén lehessen ember. Főlébem növekedtek ők már örökre.

December 5-én mégis nekünk kell döntenünk arról, hogy ők magyarok vagy sem!

Lukács Erzsébet

„Legnagyobb csapás, ami egy népet érhet, ha egyoldalú irányítással ítélőképességét tönkreteszik. Az ilyen nép elzúllik és mennél vásáribb kalandor nyúl érte, annál könnyebben odadobja magát. Nincs az a kívülről jövő veszedelem, amely ezzel felérne.” (Weöres Sándor)

„Eltiport nemzet újjászületik, de öngyilkos nemzetre nincs feltámadás.” (Kossuth Lajos)